

rella vain kerran vuodessa. Gehriger totesi, että CIVV:ssä tehdään todellista työtä ja tämä vaatii kokouksia. Päätettiin jatkoksin kokoontua tarpeen mukaan eli seuraavan kerran 3.11. -72. FAI:n pääsihteerin valitus komitean FAI:lle aiheuttamasta työtaakasta ei saanut ymmärtämystä osakseen varsinkaan kun CIVV:llä on oma (vapaaehtoinen) sihteeri.

Lopuksi esitti Ruotsin edustaja kokouksen ulkopuolella sikäläisen ilmailuviranomaisen purjellenolle katastrofaaliset suunnitelmat tehdä koko valtakunnan ilmatila 60° leveysasteen eteläpuolella valvotuksi ja sallia VFR-lennot vapaasti ainoastaan 1350 metrin korkeuteen saakka. Tästä korkeudesta lentopinnalle 80 (n. 2400 m) saakka voisi suorittaa johdettuja VFR-lentoja mikäli koneessa on ATC-transponderi! Kokous kuunteli huolestuneena esitystä mutta totesi, että FAI ei juuri voi näihin huoliin puuttua. Kunkin maan ilmailutilton tulee punnetaasti olla yhteydessä viranomaisiin ja estää tarpeettomien rajoitusten tekeminen. Pulma on myös meitä koskeva, sillä tunnetusti suomalaiset viranomaiset herkästi kopioivat kaiken Ruotsista tulevan "hyvän" kuten viimeksi liikennöimismaksujen korotuksetkin.

J. K.

ILMAILU 4/72

CIP — FAI PARIISI 2.—3. 1972

Allekirjoittaneelle kokous oli ensimmäinen, ja näin ollen siihen sisältyi paljon uutta ja ihmeellistä. Kuulopuheiden perusteella minulla oli jonkinlainen ennakkokäsitys asioiden kulusta moisessa kokouksessa. Esityslista lupasi jo etukäteen luettuna pari varsin työntäyteistä päivää Pariisin talvessa-MM-72:n sääntöjen läpikäynti ehkä kaikkein mielenkiintoisimpana kohtana.

Puheenjohtajana toimi toista toimikauttaan USA:n Mac Crowne. Edustettuina olivat kaikkiin 24 maata. Lukumäärä oli lisääntynyt edellisistä vuosista. Ruotsin poissaolo hieman ihmetytti kun taas Norja ilahdutti ensikertalaisena mukanaolijaksi.

Ensimmäisenä listalla oli työryhmän valmistelema esitys uusiksi ennätysäännöiksi. Ne hyväksyttiin muilta osin sellaisenaan, mutta uusi työryhmä valmistelelee tähti- ja kapulavaihtohyppejen osalta yksityiskohtaiset ME-säännöt. Yllättävintä asiassa oli mielestäni itäisten naapurimaiden positiivinen suhtautuminen relatiivihyppyihin tunnustamalla myös ne ME-kelvollisiksi. Koko saaneeraustoinenpide ennätysrintamalla oli varsin tervetullut ja toi mielekkyyttä koko ME-tehtäilyyn, sillä niiden lukumäärä supistui muutamaan kymmeneen entisten muutaman sa-

dan asemasta. Nyt ratkaisee tarkkuushypyissä peräkkäisten täysosumien lukumäärä plus ensimmäinen "ohilyönti". Tyylilyhyissä huomioidaan ainoastaan perättäisten virheettömien sarjojen tulos. Ryhmätarkkuudessa kuten korkeusennätysissäkin ovat ryhmien koot 4, 6, 8 ja 10. Tarkkuushypyt saadaan suorittaa miltei tahansa korkeudelta 800 ja 2000 m:n välillä.

"Ennätyskeskustelun" jälkeen oli esillä kansainvälinen tuomarikysymys. Asiaa oli valmistellut Tšhekkoslovakia ja työryhmä valmistaa sen ensi keraksi lopulliseen muotoonsa.

Uudessa ehdotuksessa on selvät pätevyysvaatimukset — eikä niinkään kevyet — kansainväliselle tuomarille. Nykyisellään vaatumukset ovat enemmän tai vähemmän muodollista laatua. On jo aikakin saada vaatimustaso tuomareiden osalta kilpailijoiden suorituksia vastaavaksi. Tällä hetkellä tuomariston taso on luvattoman heikko. Parhaiten se nähtiin MM-kilpailussa Bledissä 1970.

MM-72

Ensimmäisen päivän ehdottomasti mielenkiintoisin asia oli MM-72 sääntöjen läpikäynti. Niitähän oli uusittu varsin monessa suhteessa. USA:n edustaja Mr. Heaton kertoi ajatukseksi mm: Kilpailupaikka on Tahlequah'n pieni yliopistokaupunki Oklahoman osavaltiossa. Asukkaita kaupungissa n. 10 000 ja vuodenajan (elokuu) keskilämpötila lienee 30—35 C°, joten tuskin tarvitsee palella. Lentokoneina käytetään armeijan turbo-helikoptereita (10 hypääjää). Joukkueilla on käytössä paikalliskuljetuksiin oma 12-hengen Limousine. Kuljetus itärannikolta (New York, Washington) pyritään järjestämään isäntämaan toimesta. Lopullinen tieto saapunee lähipäivinä.

Siitten itse sääntöihin. Ensimmäkin kilpailulajeissa on suoritusten lukumäärää lisätty huomattavasti. Henkilökohtaisessa tarkkuudessa hypätään 10 hyppeä ja kaikki huomioidaan. Naapurit kannattivat kuutta hyppeä, mutta äänestystulos oli 13—11 kymmenen hypyn puolesta. Tyylilyhyppäjä on viisi. Ryhmätarkkuudessa samoin viisi hyppeä, jotka kaikki arvostellaan ja huomioidaan. Yhteensä siis 20 hyppeä/kilpailija. Tämä merkitsee arviolta runsaan 4000 hypyn yhteismäärää kolmessa viikossa. Huomatavaa on myös että henkilökohtainen tarkkuus suoritetaan 700 m:stä 0—3 sek vapaalla pudotuksella. Ryhmätarkkuus hypätään entiseen tapaan 1000 m:stä.

Taitohyppejen arvostelu suoritetaan mitä todennäköisimmin nk. video-menetelmää (kuvanauhuri) käyttäen.

Eräs kiistan aihe oli oman

pilootin käyttökysymys. Pitkän sovittelun ja keskustelun tuloksena naapurit antoivat periksi ja niin Oklahomassa ei kellään sitten ole omaa piloottia mukanaan. Lisäksi kaikki hypyt hypätään arvotussa järjestyksessä/hyppääjä kuten ennen tyylilyhyissä.

Yleisestaruuden laskemisessa käytetään samaa menetelyä kuin Bledissä 1970 I. puolet taitohypyn tuloksesta lisätään henkilökohtaisen tarkkuuden tulokseen.

Äänestys kilpailujen ylituomaria seuraavana päivänä oli varsin jännittävä ja värikäs. Tässä kohtaa järjestävä maa pelasi ehkä hieman epäviisaasti hyväksyttämällä aikaisemmassa vaiheessa jo itäpuolen kolleegoille varsin vastenmielisiä ratkaisuja, joten tuomarikysymyksessä jos missä ei löytynyt mitään sovitteluratkaisuja. Bulgarian N. Kaltshev on ylituomari ja hänen apulaisenaan USA:n L. Bachman. Varsin katkera kalkki isäntämaalle. Harjoitushyppäjä voi suorittaa kilpailupaikalla jo 2.8. alkaen.

Toisena päivänä lisättiin jälleen työryhmien lukumäärää. Edellisen päivän MM-keskusteluissa todettiin luvattoman useasti FAI:n Sporting Coden puutteellisuus. Komitea tekee seuraavaan kertaan mennessä esityksen Sportig Coden muuttamisesta joustavammaksi. Mainitun tekeleen muuttaminenhan nykyisellään muistuttaa lähinnä Suomen perustuslakia, ja tämän huomioiden sen tulisi olla ainoastaan runkona ja yksityiskohtaiset säännöt laatiin näihin raameihin C. I. P.

Tämän jälkeen oli vuorossa MM-74. Ensiksi käsiteltiin Hollannin ehdotus uudeksi lajiksi. Se käsittäisi eri muotoisia "tähtihyppäjä" ja kuvion muutoksia saman hypyn aikana. Näistä tarkemmin samoilla sivuilla myöhemmin. Täsmällisemmät säännöt laaditaan myöhemmin. Nyt keskusteltiin periaatteesta, otetaanko mainittu laji mukaan vai ei. Kannatus oli yllättävän yksimielinen, vain kolme eiväntä. Sanoisin, että tällä äänestyksellä tehtiin historiaa allallamme. Siitä vaan pojat, tempuillemaan taivaalle!

Toisena aiheena pääotsikosta olikin kilpailujen järjestäjämaan valinta. Ranska oli aiemmin esittänyt halukkuutensa, mutta sisäisen uudelleenorganisoinnin vuoksi luopui tehtävästä. Tilalle ilmaantui vapaaehtoisena veljeskansamme Unkari. Tarjous hyväksyttiin sillä edellytyksellä, että maa ilmoittaa kuuden kuukauden kuluessa voiko se myöntää kaikille FAI:n jäsenmaille viisumin, ettei käy kuin Bledissä, jossa Israel ja Etelä-Afrika joutuivat jäämään pois. Asia luvattiin hoitaa Unkarin taholta, joten voimme vain todeta, että "Kiitos kutsusta — Köszönöm a szivestmeghivást."

Tämän jälkeen seurasi sitten meille huomattavasti vähemmän mielenkiintoisia asioita Pan American Cupista tai Sveitsin yhdistetystä hiihto- ja hypykykisasta, joista jälkimmäistä tosin kannattaisi kokeilla meilläkin. Jos kuitenkin haluatte tarkempia tietoja tai todella aiotte matkustaa Sveitsiin tai

Argentiinaan, niin ottakaa ihmeessä yhteyttä.

Lopuksi sitten oltiin juhllisia ja myönnettiin Richard Kohnkelle (aloitti hyppäämisen 1916) Leonardo da Vincin Diploma ja laskuvarjourheilun kultainen ansiomitali Neuvostoliiton Nadezhda Pryakhinalle (Voittanut Adriatic Cupin 1957

ja 1959. Omannut 9 maailmanennätystä ja IV MM-kisojen yleismestaruuden. Toimii nykyään aktiivisesti tuomaritehtävissä).

Kuten kaikesta edellä kerrotusta huomaatte puhuttiin Pariisissa paljon asiaa joskin myös asian vierestä. Joskus nimittäin tuntui siltä, että tehokkaammal-

la nuijan heilutuksella olisi selvitty huomattavasti nopeammin kotiin. Monelle edustajalle näytti olevan tärkeintä oman äänensä kuuleminen. Esityksen aiheellisuus oli aivan toinen asia. Oli miten oli – niin mielenkiintoista ainakin.

J. Mali

KILPAILUKUTSU

Laskuvarjourheilun SM-kilpailut UTISSA 15—18 (19) kesäkuuta 1972

Kilpailulajit:

1. Henkilökohtainen tarkkuushyppy
2. Joukkuetarkkuus 4-henkisin joukkuein
3. Taitohyppy

Osallistumiskelpoisuus:

Ilmoittautumis- ja hyppy-maksut maksettu. Lupakirja ym. vaatimuksista ilmoitetaan kerhoille kirjeitse.

Kilpailusäännöt

lähetetään kerhoille

Ilmoittautuminen:

Kirjallisesti 15.05.1972 mennessä, osoitteella: Utin Laskuvarjokerho ry c/o E. Kajala Salpausselänkatu 34 A 6 45100 KOUVOLA 10 puh. 951-3874

Maksut:

Ilmoittautumismaksut:
Laji 1. 10,—
Laji 2. 16,—/joukkue
Laji 3. 10,—

Hyppymaksut:

Laji 1. 8,—
Laji 2. 10,—
Laji 3. 13,—

Ilmoittautumismaksut suoritettava 15.05. mennessä Utin Laskuvarjokerho ry:n tilille Valkealan Sp UTI SM-kisatili. Hyppymaksut ennen kilpailujen alkua.

Kilpailut alkavat briefingillä 15.06.1972 klo 08.00.

Utin Laskuvarjokerho r.y.

AVOIMET KANSAINVÄLISET LENNOKKIKILPAILUT 17—18 KESÄKUUTA 1972

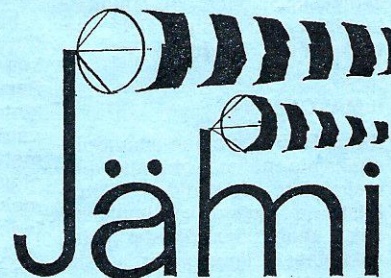
5 kierrosta à 1 tunti
18.06. klo 11.00 F3D
Osanottomaksu 2 mk/luokka

Kouvolan Ilmailuyhdistys järjestää Utin lentokentällä 17.—18.06.1972 avoimet kansainväliset lennokokkilpailut. Ilmoittautumiset viimeistään 17.01.06. mennessä
Matti Jyllilä
Halmetie 2
45120 KOUVOLA 12
puh. 951-16987

MAJOITUS- JA RUOKAILUMAHDOLLISUUS VARATAAN MAHDOLLISIMMAN HALVALLA

Lauantaina 17.06. järjestetään yhteiset "Kisailtakarkelot"

Jämin kesä 1972

PURJELENTOKURSSIT:

Peruskurssit lennetään K-7 ("kuplakuomu") koneilla lentokonehinauksesta, tavoitteena on purjelentäjän lupakirja eli 50 lentoa ja 10 lentotuntia. Viimeiset yksinlennot K-8B koneella. Ikäraja 16 vuotta ja kurssimaksu 800:— . Kurssin voi keskeyttää ns. C-vaiheeseen, jolloin lentojen määrä on n. 36, joihin sisältyy viisi yksinlentoa. Ikäraja on tällöin 15 vuotta ja hinta 600:— .

Kurssiajat:

P-1 17.6.—7.7. (C-1 17.6.—30.6.)
P-2 8.7.—28.7. (C-2 8.7.—22.7.)
P-3 29.7.—20.8. (C-3 29.7.—12.8.)

Purjelennon täydennyskurssit on tarkoitettu aikaisemmin C-tutkinnon tai vastaavan suorittaneille, jotka nyt haluavat jatkaa koulutustaan. Lennot K-7, K-8B ja Kajava-koneilla. Kurssimaksu 50:—, jonka lisäksi lennoista erillislentojen hinnaston mukaan.

Kurssiajat:

T-1 17.6.—25.6.
T-3 29.7.—6.8.
T-2 8.7.—15.7.

Purjelentäjän mittarilentokurssin tavoitteena on purjelentäjän mittarilentokelpuus. Koulutusvälineenä link trainer ja kaksipaikkainen purjekone, yksinlennot Kajavalla. Kurssihinta (sisältää linkin käytön) 80:—, lisäksi lennot erillishinnaston mukaan. Pääsyaatimus voimassaoleva purjelentäjän lupakirja ja vähintään 22 lentotunnin kokemus.
M-1 1.7.—15.7.

Purjelennonopettakurssit ovat seuraavina alkoina: 0-1 20.5.—2.6. ja 0-2 3.6.—16.6. Yksityiskohdat ilmoitetaan kerhoille kiertokirjeitse.

Hyvä täysihoito hintaan 15:— vuorokaudessa.

JÄMI ON NYT ENTISTÄKIN VIIHTYISÄMPI

Tiedusteut: Suomen Ilmailuliitto, Malmin Lentoasema, Helsinki 70. puh. 378 055.

HINAUSTÖITÄ

Etsimme "päivähinaajaa" kesä- ja elokuun ajaksi. Rakkaat tiedustelut ja vastaukset puh. 931/650622/S. Himanka 631074/P. Mattinen 58785 /O. Toiviainen

III TINTTIRALLI HELLUNTAINA 20—22.5. MENKIÄRVELLÄ.

Lisätietoja: Björn Björklund
Vapaudent. 36 A 4
65200 Vaasa 20
puh. 961 - 241 153

Tampereen Ilmailuyhdistys r.y.

HUHTIKUUN
TYYPPIKUVA